

REDACTIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

ABO MENTUL

Abonament Anul III. 10; pe 1/2 an 6; pe 1/4 de an 3.50 pe 1 lună fl.

Abonament de Duminecă pe an fl. 2.—

Abonament România și străinătate: pe an 40 franci.

Manuscris: nu se întorc.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlieh (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 și 2 rânduri: prima dată 7 cr.; a doua oară 6 cr.; a treia oară 4 cr. și timbre de 30 cr. de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și inserțiunile sunt a se plăti înainte în Arad.

Scrisori nerancate nu primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Anul III.

Număr de Duminecă

Nr. 52

PACE

ȘI

BUNA VOIRE!

Născutu-s'a în iesle Isus Christos, și astfel pildă veșnică să dea, că atât d'opotriva închipuindu-ne toți, și bunăvoirea se poate sălășlui în noi.

Trăit-a între oameni, ajutând pe nevoiești; ce'or în rătăcire cu dumăziasca sa putere, aprinzându-le în suflumina; mângâind veduvele nenorocite și arătând aceiași bunătate micușoară, ca Magdalenii greu învinuți, dând astfel dovezi nu numai de nevinovăția sa bunătate, dar mai presus toate arătând cum trebuie să fie adeverită frăție.

Prin moartea sa, pe cruce răstignit, răstătu-ni-a cum pentru credințele noastre și pentru-ca la libertate să ajungem, și viața să ni-o jertfim.

Că altfel nu se poate întrupa gândul păcii și bunăvoirea cuvânt deșertănie! Numai după lupte se poate ajunge adică la pace, după ce sunt învinsii răi, împotriva cărora luptat-a și Isus Christos în toată viața lui pământească. Ear bunăvoirea numai între oameni care suferit împreună greutăți mari se poate ivi și întări.

Multe veacuri vor mai trebui să treacă însă până ce oamenii se vor fi răstătuți și n' toate pășile de învățare ale fiului lui Dumnezeu.... Eac, oară, chiar acum, unul din popoarele cele mai luminate din lume, răstătuț cumplit a pornit împotriva altui popor depărlat foarte, care n'are decât dreptate: patimă pentru libertate și creștinătate neclintită în Dumnezeu; Tatăl ceresc a și făcut minuni cu Buni, dând armelor lor biruință și peste trupele dușman trimițând umilință, că în viața sa se târăe.

Dar să nu mergem așa departe, ci să întrebăm: în scumpa noastră țară, cum se necurmal pacea și bunăvoirea?

Dar de unde?... Părinții noștri ne răstătuț ca groază de anii în cari țara noastră scâldată în sânge și flăcări. Nașterea, puse de Dumnezeu și soarte să răstătuț alături, răstoitu-s'au de moarte! Chiar d'atunci încoace—dela revoluția noastră se ridicase în numele egalității, libertății și libertății—nu se da oare oare răstătuț necurmată locați fiind-că mai sunt încă cum atâția împotriviți, în inima căreia învățăturile sfinte ale lui Isus nici acum n'au incolțit?

Eată de ce viața noastră, a Românilor, e mai mult o viață de mușcătură. Nu e om de seamă între noi, care nu fi suferit pentru-că ține cu truda răstătuț la marile învățături creștinești: „sunteți d'o seamă, și cine se ridică asupra semenului său cu trufie și răstătuț, împotriva Cerului se ridică...“

Măcar că Dumnezeu știe: numai dreptatea am că utat și dacă frăție am dorit, a fost nu pentru-ca bunuri lumestri să câștigăm, ci s'ajutăm ca prin bunăvoire, neamurile din patrie s'ajungă și ele la pacea care singură poate sta strajă ca țigăna vieții noastre creștinești și naționale să nu fie tulburată prin nici o zavisti.... Chiar în anul acesta, cât de frumos n'au tălmăcit aceste gânduri ale Românilor înțeleptul episcop al Caransebeșului și părintele Mangra!.... Totuși ce vizerăm?

S'au găsit nu numai între Unguri multe mare care nu înțelege că pace fără dreptate nu se poate încheia, ci și găsitu-s'au și între Români unii, cari ziceau că a lămbia frăție, însemnează a te da sclav.

Atât de mult neîncetatele lupte au aprins patimile și au întunecat judecata cea bună. Atât de mult dragostea frățească a slăbit între Români!

Și chiar acum, ce vedem în foile unguerești? Că învinuiri grele ni se aduc nouă, celor din jurul „Tribunei Poporului“ pentru-că mai zilele trecute am lămurit chipul cum am putea să luptăm mai bine pentru drepturile noastre cetățenești și naționale.... O nouă vinovăție, striga unii dintre Unguri, „aceasta nu se poate răbda: auzi, să vorbească Românii de drepturi naționale și să îndrămească a îndemna la luptă și pe celelalte naționalități...“ Plăcuți le-am fi acestor răstătuț „patrioți“ numai dacă ne-am lepăda de neam.... Un fel de creștini, cari să nu mărturisească în Christos....

Ceea ce dovedește, că mult va trebui să luptăm și noi și acet Unguri mai potoliviți, cari chează viața viitorului acestor două neamuri o ved numai într'o frăție întemeiată pe dreptate eare nu în stăpânirea celui crud asupra celui blând!

Prin peșteri și văi ascunse s'au adunat însă odinioară întâi creștini, căci prișniți au fost înfricoșat, dar pentru-că învățăturile în numele cărora se adunau, erau drepte și de viață dătătoare, eată azi întinsă este lumea creștină.... Cum să nu străbată deci și să n'ajungă învingătoare idealurile în numele cărora noi ducem luptă deschisă?... Tare să fim numai în credințele creștinești, și isbânda are să urmeze. Pentru-că nu s'a născut fiul lui Dumnezeu în iesle, n'a trăit pe pământ și n'a murit pe cruce ca răi să învingă, ci pentru-ca să supună patimile și între oameni pacea și bunăvoirea să domneasce. Fie numele lui în veșt binecuvântat! Și neamul neamul nostru n'a adus nici el zadarnic atâtea jertfe, ci pentru-ca stăruind mereu pe aceeași cale bătută de moși și strămoși, s'ajungem, cu vremea, ca nașterea Domnului să fie cu adevărat renașterea națională! Așa să ne ajute Dumnezeu!

Russu Șirianu.

Demisia ministrului Széchenyi. Foile unguerești din Budapesta vestese, că contele Széchenyi Manó, ministru pe lângă persoana Majestății Sale, și-a dat demisia din postul său ministrului-president Széll. Pricina acestei hotăriri a ministrului se zice că e sănătatea sdruncinată.

Alte sarcini. Ziarele maghiare din Budapesta aduc știrea, că legea privitoare la apărarea monarhiei va fi schimbată și anume în așa înțeles, că numărul recrutiilor va fi urcat în viitor cu 50 la sută. După socoteala făcută de Krieghammer, pentru înarmarea acestora, odată și pentru totdeauna vor trebui 400 milioane coroane, eare zece ani de-a rândul în fiecare an 14,400,000 coroane pentru întreținerea lor. Într'acestea nu este însă socotit, cât o să trebuie pentru casărni și mărirea lefurilor ofițerești.

Benii ar fi să se ia împrumut, pe care-l vor plăti apoi Austria și Ungaria.

Eată de ce în cercurile de sus li-se făcuse Ungurilor plăcerea să li-se făgăduiască o nouă școală militară și de ce printr'o măsură a ministrului s'a prevăzut, ca și tinerii cari n'au sfârșit școala militară să poată fi ofițeri.

Școalele populare de stat. Ministerul ungueresc de învățământ a publicat zilele acestea un conspect despre școalele populare de stat, organizate în țeară anul trecut. Din acest conspect scoatem următoarele date: Peste tot în anul 1899 s'au înființat școale populare de stat în 113 comune. Din aceste comune sunt: 40 curat unguerești; 73 amestecate, în parte curat naționaliste; 18, în cari pînă acum n'au fost școale; 11 comune ca colonii noue. Numărul școalelor nou-inființate este: 136, și anume: 27 pentru băieți, 23 pentru fetițe și 86 școale populare amestecate. La școalele acestea s'au sistematizat 339 posturi de învățători și învățătoare. Din cele 136 școale 112 își au localul asigurat din partea comunelor respective, 12 în (Maramureș) au fost clădite din partea erariului, eare alte 12 își au localul închiriat în case private. Tot din numărul de 136 în faptă s'au deschis anul trecut (1899) 34 școale, eare cele 102 rămân a se deschide în cursul anului 1900. Cele 113 comune plătesc ministerului de învățământ în calculul mediu 123.449 coroane pe an, și afară de asta cele mai multe plătesc încă și 50% dare școlară și se îngrijesc de trebuințele mai mărunt de școalelor. Toate aceste comune împreună se îngrijesc apoi de ținerea școalelor în bună stare și plătesc anual taxa de 24 coroane după fiecare post de învățător la fondul de pensie învățătoresc; eare partea cea mai mare din aceste comune „fericite“ cu școalele statului, se îngrijesc și de înființarea școalelor de repetiție economice.

CEHII NU SE LASĂ. Pe fiecare zi aproape, Cehii aduc dovezi că în lupta ce o poartă cu stăpânirea și mai ales cu Ger-

manii, nu vor să se lase. Astfel acum vine știrea, că peste 200 comune, orașe și sate, au refuzat să mai îndeplinească serviciul de stat, cum a fost, de pildă: strângerea cărții, recrutarea și alte. Situația pe fiecare zi se înasprește.

Impăratul Germaniei la expoziția din Paris. În trată lumea diplomatică face mare senzație știrea publicată de semioficiosa „Hamburger Correspondenz“ că în luna Maiu Impăratul Germaniei se va duce la Paris, unde va sta o săptămână, vizitând expoziția. Marile încrușiștoare „Kaiser Wilhelm II.“ și „Kaiser Friedrich III.“ au și primit ordin să pregătească cele necesare, deoare ce Impăratul va merge până la Havre pe mare. Probabil va fi însoțit de Impărăteasa și prințul mostenitor.

Vinovați. În ședința dela 3 Ianuarie a tribunalului de stat (compus din senatori) dela Paris, s'a adus în sfârșit verdict în afacerea procesului pornit contra lui Derouléde, Guerin și soții, pentru rebeliune.

Cu 136 voturi contra 37 Derouléde a fost declarat vinovat, cu 200 voturi contra 1 i-s'au socotit însă împrejurări ușurătoare.

Guerin d'asemeni a fost declarat vinovat pentru conspirație împotriva Republicei.

DIN ROMANIA

Intrunirea de la Iași. Sâmbătă și Duminecă partidul național-liberal a ținut la Iași o mare intrunire. Din București a mers la Iași dl D. Sturdza, șeful partidului, însoțit de foștii miniștri Spiru Haret și Ioan Brătianu, de dl Eugen Carada, B. Missir, M. Corbescu și alți fruntași.

Cu prilegiul acesta, în urma propunerii dlui Sturdza, s'a trimis M. Sale Regelui următoarea telegramă:

„Cetățenii Iașani întruniți pentru a se consfătuși despre interesele țării, își îndeplinesc o datorie bine simțită de toți, depunând cu respect și iubire la picioarele Tronului urările lor cele mai sincere pentru sănătatea și îndelungata domnie a Majestății Voastre.

„Se sfârșește un secol, în decursul căruia Regatul român s'a înălțat cu putere și vioiciune.

„Binecuvântate să fie acele zile de luptă energică și conștiință de datorie către patrie.

„Binecuvântat să fie Majestatea Voastră, care a dat ajutor și sprijin poporului român, de am putut deveni stăpâni pe destinele noastre.

„La începutul noului secol, ce se deschide dinaintea noastră, rugile noastre se adresează către Atotputernicul Dumnezeu, ca să Vă întărească ca să treceți victorios și de aci înainte peste toate vijeliile viitoare; eare Majestatea Voastră să fiți conșinși, că toată suflarea românească își are schișă așteptări cu încredere și cu credință spre viteazul și înțeleptul domn și Rege Carol I.

„Să trăiți Majestatea Voastră la mulți ani, împreună cu Majestatea Sa Regina și cu întreaga familie Regală.

(Subscriși sunt toți bărbații de seamă ce au fost de față la banchetul dat la clubul liberal).

La intrunirea publică de Duminecă, la care a asistat un foarte mare număr de cetățeni, au vorbit dnii D. Sturdza, Ioan

I. Brătianu, B. Iepurescu, G. Săndulescu Spiru Haret și Gr. Macri.

Toți oratorii au relevat și au insistat asupra importanței deosebite pe care o are intrinseca de lași, pentru-că după-cum de aici au pornit întotdeauna toate actele mari săvârșite de partidul național-liberal, tot așa și de data aceasta tot aici s'a ținut să se precizeze și să se accentueze însemnătatea campaniei actuale.

Pomul de Crăciun.

Scumpul nostru Uncheș, profesorul Romul Ciorogariu, spunea într'un număr de zi al „Tribunei Poporului“, să ridicăm altare tradițiilor naționale, și să ne închinăm la eroii noștri.

Are drept și voe tot Românul să se gândească, — mai ales acum, după ce Unchișul ni-a arătat calea — la mijloacele, prin cari s'ar putea duce la bun sfârșit zidirea acestor sfinte altare. Ca cel mai mic dintre ucenicii măestrului iubit, am gândit să spun și eu o vorbă în această chestie, mai ales să dau dovadă, că cei-ce l-au iubit îi înțeleg bine și gândul și urma.

Trei lucruri frumoase, bine plăcute lui Dumnezeu și înaintea oamenilor, avem să săvârșim, ca să fim în adevăr vrednici de dascălul nostru. Aceste trei lucruri să alcătuiască „pomul de crăciun“ al fiilor săi sufletești.

Șiruri de pedagogi și teologi au primit dela dănsul de odată cu învățăturile alese și direcția de muncă în viață.

Noi cetim și azi cu drag tot ce scrie bunul nostru dascăl, care, culcut ne așteaptă, să-l vedem și să-l îmbrățișăm.

Șiruri de pedagogi și teologi au primit dela dănsul de odată cu învățăturile alese și direcția de muncă în viață.

Noi cetim și azi cu drag tot ce scrie bunul nostru dascăl, care, culcut ne așteaptă, să-l vedem și să-l îmbrățișăm.

dețea în dragostea Lui.

Eată-ne adunați împreună cu poporul la marea sărbătoare a bucuriei, că s'a născut Christos.

Datorie avem să fim gata cu pomul Crăciunului, și lui Christos, dascălului dascălilor, ca magii, aur, smirna și tămâie să-i aducem. — Lucrul cel dintâiu să-l începem: prin a ne cumpăra toți portretul eroului nostru mare, al lui Avram Iancu.

Lucrul al doilea să-l facem așa: fiecare din noi, cu privilegiul sfințelilor sărbători de acum să-și învețe copil cântecul lui Avram Iancu, ca să știe și s'audă toți:

Iancule mare, bravule tare
Cu noi să fi;
Tu însoțește și însuflețește
Pe ai tăi fi!!

Al treilea și mi-se pare cel mai rodnic lucru este: să ne gândim serios la îmbunătățirea sortii aceluia, cari au luptat alături de marele nostru erou: e vorba de Moșii lui!

Vedem în fie-care sat, aproape în toată săptămâna Moșii cu ciubare și cu cercuri, care umblă țeara întreagă după un codru de pâine, — pe când vai! în cântecul lui cât de bine știe el că:

„Moșii noștri aur poartă
„Noi cerșim din poartă'n poartă“.

Te poartă mila când îi vezi sfrijii de foame, mâncând sârmăni mălaiu muced și uneori zile întregi nimic, căci nimeni nu-i cheamă să cercească și n'are lipsă nimenea de ciubăr nou!... Dacă ești Român și ții la memoria lui Iancu, să nu-ți uiți de fiul și soțul sci de luptă.

Isus Christos, cel ce s'a născut în ieslele dobitoacelor, ne învață:

pe cel flămând a-l sătura!... datoria națională ne arată în drum pe sârmăni Moșii flămând, dar' inima românească ne învață: pe fiul cel flămând ai lui Iancu a-i sătura!

Cât de sâraci de-am fi, preoții și învățătorii satelor noastre, așta tot putem face: să stăm cu pilda înaintea poporului și faptele noastre să încolțească în sufletele țeranilor, prin aceea, că ne îngrijim să aibă unde sălășlui noaptea și a întinde mesele noastre sârmănilor Moșii ca în drumurile lungi ce le fac să fie cel puțin în atâta îmbunătățită miseria lor, ca să-și mai odihnească oasele și să-și mai mintă stomacul c'o bucurie mai nutritoare.

Dacă ne dăm bine seama de însemnătatea celor spuse, vom înțelege, că am săvârșit un lucru național de cea mai înaltă valoare când n'am lăsat să scadă forțele vitale ale neamului, prin îngrijirea frățoasă a bravilor lui Iancu, — sârmăni și nenorociții noștri drumari!

Multe pot puțin buni împreună. Lupta dusă cu zel apostolic de scumpul Uncheș și bunii săi tovarăși ne va îndemna mereu, și de-aci înainte, să gândim cu toții la toate ușile prin cari am putea intra în sufletul poporului ca să ridicăm acolo altare măritului Iancu.

Bu m'am gândit la trei lucruri: la icoana, cântecul și la Moșii lui!

Având fie-care țeran icoana lui pe perete, cel puțin odată'n zi țîși va arunca ochii să-l vadă, și sufletul său plin de mândrie îl va face să cânte doina lui și văzând atunci, pe fereastră, ori mai târziu, un Moș în drum.

Aceste trei lucruri în sufletul inteligentelor noastre acum de sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, vor da roade și morale și naționale de mare preț. Din aceste trei lucruri alcătuiți noi, ucenicii Uncheșului, „pomul nostru de Crăciun“.

Covârșit. 23 Dec 1899.

Preot Al. Munteanu.

PASTORALĂ.

Din privilegiul sărbătorilor Prea Sfinția Sa DI Episcop Iosif Gdiș a adresat credincioșilor săi din episcopia Aradului o prea călduroasă pastorală. În care cu dragostea bunului părinte — îi îndeamnă la toate lucrurile bune și folositoare, la adevăratele virtuți creștinești.

Extragem dintr'însa următoarele: Încredințându-ne D-zeu să ajungem a serba împreună această zi mare și însemnată, această zi a împăcării omului cu D-zeu, să ne bucurăm Domnului D-zeului nostru cu bucuria, de care este cuprins bănavul, când părăsește patul durerilor, cu bucuria de care este cuprins călătorul, care în buțul valurilor și ispăte or ajunge la liman cu bucuria, cu care robul ajunge la libertate și la lumină; ca magii dela răsărit să ne închinăm, să ne bucurăm cu băstoria Viftemului și cu îngerii din ceruri să cântăm împăratului cerurilor imnul de laudă și mărire, imnul bucuriei și veseliei noastre sufletești. Mărire ție celui ce ni-a arătat nouă lumină, mărire întru cel de sus lui D-zeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Dar pentru ca bucuria să nu treacă deodată cu zilele de sărbătoare, cedând însemnat v'as și pută aduce, iubiiții mei fi sufletești acum, când pentru prima dată via cu duțul mei de archiereu în mijlocul vostru? Ce dar neperitor și de mare mare preț v'as pută da acum la Nașterea Domnului, decât darul, carele însuși D-zeu Părintele nostru cel cereșe l'a afiat de mai

mare trebuință pentru omănimă, a lecă darul păcii și al bunăvoirei. Știu, că și voi toți doriți, și cine n'ar și dori păcea? pentru că cine să nu știe, că unde domănește pacea, acolo darul binecuvântării a afiat pământ binecuvântat, acolo toate merg spre bine, toate prosperază, toate se întăresc.

„Nu este însă destul numai să dorim pacea, ci pentru-că să o dobândim, trebuie să ne și străduim a-i face loc în inimile, în cugetările, convingerile și faptele noastre, pentru că precum pentru a dobândi împăcarea cerurilor, na este destul să zicem numai Doamnei Doamnei ci trebuie să facem și voia tatălui nostru, care este în ceruri; astfel nici pacea, dorită pentru toți, na o putem dobândi și na o putem ocoti altcum, de cât implinind poruncile, prin cari se exprimă voia tatălui nostru din ceruri, a lecă făcând loc în inimile noastre dragostei și iubirii de oameni.

Mântuitorul Christos prin pogorirea sa din ceruri a rap vrajma în trupul său, a rupt păretele, ce despărția pe om de D-zeu; și după ce Christos este pacea noastră, precum ne învață și Apostolul Gașilor, astfel pentru a dobândi, ocoti, cultiva și întări pacea în inimile și sufletele noastre nu avem de cât a urma învățăturii și exemplului lui Christos, a lecă să ne iubim unul pe altul și să avem dragoste între noi, ear' această dragoste și iubire nu numai să arete fiecare, mic și mare, tiner și bătrân, avut și sârac, domn și stăpân de o posesivă, ci să o și dovedească prin aceea, că știe și iartă împrumutat greșelile vecinului și deapropelul său; că respectează unul altuia dreptul și păzește cinstea, averea și sărăciea deapropelul său.

De ne iubim unul pe altul, D-zeu între noi petrece și dragostea lui desăvârșită este întru noi. (I. Cart. sobor. Ioan cap. IV. v. 12).

Cumă darul și binecuvântarea lui D-zeu din dragoste și iubire se revarsă asupra noastră, va fi de ajuns să Vă aduc înainte, că bunul nostru Părinte, D-zeu Tatăl, numai din nemărginită iubire și dragoste către neamul omenesc a trimis pe Mântuitorul Christos, unul născut Fiul săi născut; că Mântuitorul Christos earăși în iubire către D-zeu părintele său dragoste către neamul omenesc s'a săvârșit luând chipul robului ca să ne arate omenimea din blășișul străbun să împăce pe om cu D-zeu Creatorul său, prin urmare ca să ne putem bucura de darul și binecuvântarea păcii, trebuie necondiționat să sădăm și cultivăm în inimile noastre dragostea.

Pentru-că să se sălășluiească între voi dragostea, carea se bucură de dreptate și de adevăr, și din care isvorește pacea, bunăstarea și îndestulirea: trebuie, iubiiții mei fi sufletești să îmbrățișăm cu toată căldura inimii noastre Lumina cunoștinței, care este lumina vieții, aceea lumină, care nouă ni a răsărit prin Nașterea lui Christos și aceasta cu stăit mai mult, cu cât Christos este lumina noastră, precum însuși mărturiseste despre sine zicând: Eu sunt lumina lumii și cel ce-mi urmează mie, nu va umbla în întunecare, ci va avea lumina vieții.

Și fiind-că sub lumină nu are să se înțelăgă numai lumina fizică sau lumina corpului, ci lumina sufletului, a lecă învețe țărana, astfel, iubiiții mei fi sufletești, ca să ajungeți la bine și fericire, vă rog să îmbrățișați cu toții învățătura, sau cartea; pentru că, după-cum zice și proverbul sau zicala de comun cunoscută: cel ce are în vâștătură sau carte, acela are parte; pentru-că precum cel ce are lumină, nu umblă în întunecare, așa cel ce are carte sau învățătură, sau cel ce minte mai luminată, acela mai lesne ajunge la bine, la bunăstare și fericire, decât cel fără lumină și învățătură.

PROTESTUL

tinerimeii române universitare din Viena.

Un organism social, care și-a pierdut fondul moral al existenței sale, este dat putre-junei și prăbusirei.

Când un stat se răpustește cu toată urgia asupra cetățenilor săi, prin cari și pentru cari există, și în numele legii și al dreptății, în numele celui mai înalt ideal al vieții de stat îl insultă în cele mai sfinte ale lor, — este că acel stat a intrat în descompunere, că se prăvălește spre prăpastia imoralității.

Vorbele esite din gura procurorului de la Alba-Iulia nu sunt numai ale lui. Președintele tribunalei a zămbit în sufletul său și le-a aprobat în mod demonstrativ în

numele justiției maghiare. Sunt convinge cea mai bună a statului maghiar, așa, că acela este astăzi.

Ridicăm glasul nostru în fața acestui moment monstruos, — pentru că să ne primăm scârba noastră adâncă față de țreagiul, din care s'a zemislit.

Între astfel de împregiurări, facem apel către fruntasii națiunii noastre, adunând subscrierile întregii națiuni, meargă ca să caute dreptate la cel înalt factor al vieții de stat.

Cunoaștem trecutul. Dar facem acest apel; pentru-că putem să ne închipuim, ca la Viena să socotim drept bandiți aceia, cari au luptat și au murit sub steagurile tronului, ear' nerali tronului șefi de bandiți.

Facem acest apel; — pentru-că credința părinților noștri și pe sângelui vărsat în lupte — vom să avem mărturie vie despre falul, cum suntem priviți de cel înalt factor al vieții de stat.

Vom să avem mărturie vie, chiar atunci, când răspunsul ar fi: un zămbet jurămintele noastre și ale părinților noștri, chiar și atunci, când pentru dreptatea, care o căuăm ni s'ar răspunde, că să mai căutăm, la nimenea nimic; ci numai la noi înși-ne și în forțele noastre.

Viena, 26 Decembrie 1899.

Comitetul executiv al tinerimeii române din Viena:

Mihail Popoviciu, Lucian Boleș, Tiberiu Antonia Pășcuțiu, Emilian Sbușanu, Gavril Berbu.

Răsboiul buro-englez

În ziua de 2 Ianuarie zărele engleze vesteau o mare învingere generalului French, care cu trupele-i de cavalerie mai ales, ar fi luat Colesbergul, oraș de altfel în Căland, sub stăpânirea englezească.

Cu data de 3 Ianuarie se vestește însă, că și „învingerea“ acestă a fost ca alte multe: numai în hârtie, și adevărul e că bătălia a fost Englezii.

Eată telegrama, cu data de 2 Ianuarie, din Londra:

„Nu este adevărat că generalul French ar fi luat Colesbergul.

„E adevărat că el luase ori toate sursele să lătre în oraș, dar' în momentul urmă a băgat de seamă că Burii reocupat toate întăriturile din jurul orașului și astfel Englezii au fost siliți să se retragă.

Ear' despre soartea generalului Buller se telegrafează:

„Generalul Buller și Waaren la 30 Decembrie au încercat un atac împotriva Burilor, începând cu foc de artilerie groasă. Burii erau însă foarte întăriți în Colesberg și când trupele engleze au pășit în primă cu un foc cumplit de pușcă, așa au fost siliți să se retragă cu mare pierdere.

Pierderile Englezilor la Colesberg sunt 150, între ei 8 oficeri. A murit și fiul primului ministru sublocotenentul Chamberlaine.

La Ladysmith situația e desprătată. În oraș nu mai e hrană, ea tunurile Burilor fac p gube tot as de mare ca multele morburii ce bătute în oraș.

Eată telegrama de azi dimineață din Londra, 5 Ianuarie. Burii au bălă rău atât pe generalul Gatacre cât și pe French. Acesta din urmă este încungit din toate părțile (la Colesberg). Linii căilor ferate pe unde ar putea să vină ajutor, sunt striccate de Burii de sub stăpânirea engleză. Lângă Rendsburg, Burii au cuprins 26 vagoane de muniții. D. Ladysmith se telegrafează că nu mai e muniții ear' din Kimberley ca să tîfos omoară soldații mai rău ca armele Burilor.

ULTIME ȘTIRI

Viena, 5 Ianuarie. „Wiener Abendblatt“ scrie că Apponyi va fi numit ministru lângă M. Sa Monarchul.

Budapesta, 5 Ianuarie. Englezii, care falsificase vin, a fost osândit la zile arest și 2000 coroane amendă.

Proclamația lui Gojdu.

Stată proclamațiunea lui *Emilia Gojdu*, ca președinte al unei adunări naționale ținută în 3/15 Maiu la Pesta contra-signată de *Ioan Goșiu*, ca actuaru.

Lupușnic.
Inscințare către Romani de lege răsăriteană neunită!

Trimișii Românilor din Comitatele: Bihor, Temeș, Torontal și Cărașiu, Pestanii dinpreună convingând, adevărat gându-se la orașul Pesta în 3/15 Maiu curgător 1848. — Câteva zile s'au sfârșit ce este, și ce ar fi de a face pentru poporul și Niamului Românesc? deci voim ca în treburile naționale să deo (le) adevărat rugare la sfetnicul înălțatului împărat al Ungariei Ferdinand V., adevărat Ministeriumul Patriei — care petiție trimindu-o numiți ai Românilor trimișii marele Ministerium binevol cu cea mai bună bucurie a înțelege cugetul, și credința a Românilor către înălțatul împărat Ferdinand al V-lea, — și dragostia către țară, și zise: cum-că de dulce datorință țării noastre a păzi de bunul poporului și Niamului Românesc, — mulțămînd în numele înălțatului și în numele Patriei credința bună a Românilor.

Petiția, adevărat rugarea ce trimișii Românilor o subțernură la marele Ministerium, — în cheltueala celor ce s'au dus, și s'au sfătuit, să va tipări în limba românească și în limba Românească, și prin țara Patria se va înpreștia la popor, — eară: Fiind că lucrul cel mai de căpetenie este ca tot poporul Românesc să vadă, să știe, și singur să se învingă despre țară, că aleșii Românilor, ca drept creștini în lege iubitorii de Patrie, nu au cuget, de cât soarta poporului Românesc pe calea legii să o ajutare, și de creșterii de sub jugul străin să o alină: deci astăzi ne-am învoit ca în viitoare adevărat: *Iunie 13 după Oălinul vechiu* — eară după Călindariul nou este 25 — să ne adunăm în orașul Timișoara, și să ne sfătuiem cu toții la o altă țară bunul de obște mărturisind credința către înălțatul împărat și legile Patriei — adevărat adunare poporală fiind cu știrea înălțatului Ministerium cunoscut vă facem

*) Cine ar avè asemenea petițiune să ni-o scrie. Redacția.

fraților Români, ca să știți și ca să vă învoiți prin aleșii comunităților parte a lua, — adevărat: toată comunitatea tremită un mădular din sinul seu, — și de cumva nu ar putea însuși a trimite — atunci binevoească satul, sau orașul cu pecetea satului, și a sfintei Biserici pe cel mai de aproape dinpregiar care va să meargă, a-l imputernici în numele seu, — de sine înțelegându-se, că toți cei ce vor veni la locul numit, numai așa vor avea parte, dacă vor fi trimiși, — pentru aceasta dar voim și vă rugăm, ca de la trimișii cu pecete înțărîtă scrisoare să aveți.

Dat în adunarea Românilor la Pesta, Maiu 9/21 1848.

Manuil Gojdu m. p.,
presidentul adunării.

Dragoș Ioan m. p.,
actuaru.

Proclamațiunea aceasta s'a trimis fiecărei comune. Inșă nouă ni s'a păstrat numai exemplarul care s'a trimis comunei Lăpușnic, lângă Barra com. Caraș-Severinului.

Adunarea aceasta proiectată nu s'a ținut fiind zădărnicită de frații sârbi. Despre adunarea aceasta am aflat că Congresul național care era să se ție la 15/27 Iunie se amână din nou pe timp nehotărît.

Românii adunați în Timișoara, măhniiți adănc cerură cu insistență de la comandantul cetății motivele amănării. După ce li-să descoperi, — Românii să retraseră la Fabric la biserica Românească și sub presidenții primarului orașului Cociuba protestară solemn la locurile competente în contra trăgării congresului acestuia din partea clerului sârbesc desvluind guvernului metehnele Sârbilor față de poporul român conștiu de naționalitatea sa!

Totodată se hotărî, ca protestul să de deputatului Românilor din Timișoara A. Descu, spre a-l aduce la cunoștința înălțatului ministior. Ear o copie de pe protestul acesta să se trimită fără amănare adunării naționale din Lugoj.

Insemnăm la locul acesta, că toți Românii de aici au trecut la Lugoj protestând cu succes în contra asuprirei ierarhiei sârbești, — hotărînd între altele desfacerea totală de către frații sârbi.

Cu altă ocaziune vom reproduce însuși textul original al adunării na-

ționale din Lugoj, așa după-cum ni s'a păstrat de contimporani.

Emilian Micu.

IN 1877-78.

Ziua era rece și posomerită. Un vânt umed, care pătrundea până în oase, bătea din josul Dunării.

Undele curentului, luate în răspăr, se rostogoliau și băteau flancurile pontoanelor: podeala d'asupra scărții strepezitor, ear frânghiile și otgoanele se întindeau și se răsuciau cu scrișniture.

Soldații pontoneri începeau a se înșira pe pod și a se arunca în pontoane. Pretutindeni semne rele, semne îngrijitoare.

Era podul de la Nicopole; podul de peste Dunăre al oștirii române, era singura legătură ce una țeara cu voinicii ei de la Plevna.

Sute de care și trăsuri stăteau îngrămădite la capul podului, cu proviziuni și scrisori, care erau prețuite mai scumpe de cât pâinea de cei de la Grivița.

Fără pod, nu mai era nici pâine, nici scrisoare, și dorul chinuia pe voinic mai rău decât glonțul Turcului.

Podul bine-cuvântat aducea și una și alta; pâinea potolia foamea, ear scrisorile alinau focul sufletului.

— D'acum pot să tragă Turcii cât or pofti—zicea un sergent de la Opanez— căci scrisoarea ce primii d'acasă mi-a potolit sufletul.

Dar vremea se posomorește din ce în ce și vântul se întetește.

Încă puțin, și Dunărea devine turburată, valuri înalte se sparg de stâncile țărmului și se prefac în nori de pulbere umedă Șuerul vântului și mugetul valurilor fac o musică înfloritoare.

Podul Românilor, peste care avea să treacă Regele Carol ca să ne revie apoi încercat de glorie, cu neatârarea țarei cu care — ear nu dăruită — se svârcoala ca un șarpe în larg al Dunării.

Podul trosnia și plesnia din toate încheeturile, ear pontonierii și dorobanții de gardă luptau cu disperare în pontoane.

Someam să trec la Nicopole.
— Cine, ce ostaș îndrăsneț sta neclintit pe pod în acest vârtej îngrozitor?

— Era... *Ion Brătianu*, care trimitea pâinea și scrisoare vitejilor de la Plevna.
(„Voința Națională“)

O carte bună.

Am anunțat în foaia noastră apariția cărții: „Caractere morale, exemple și sentințele culesse din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne de Ioan Popea, Brașov, 1899“. Revenim asupra acestei cărți, cu al cărui scop ne face cunoscut însuși autorul:

Scopul, ce l'am avut în vedere la compunerea acestei scrieri — zice autorul în prefață — e de a instrui prin exemple.

Nu eu sunt autorul acestui metod. Au fost și sunt și astăzi felurii scriitori, care au exprimat principiul, că exemplele sunt mijlocul cel mai corespunzător, cel mai lesnicios și cel mai sigur, pentru de a introduce adevăruri probate în sufletul celor ce vor să fie instruiți.

Dacă însă poate avea aplicație acest metod la tractarea vre-unui obiect, el e, sunt sigur, cel mai potrivit a fi aplicat pe tărîmul moralei.

„Exemplul e ca și o instrucție vie“. El atârță și ține încordată atențiunea cetitorului, — și e cu neputință, ca faptele istorisite, de conținut etic, să nu influințeze asupra sufletului său, căutând a le admira și a le imita.

„E ca și când, într'un aer curat și senin, am fi încungiturați de tablouri frumoase, și am trăi în mijlocul astorfel de icoane. Chipurile, cu trăsăturile lor caracteristice, vor străbate, pe nesimțite, în sufletul nostru astfel, că le vom reproduce în acțiunile și moravurile noastre. Hrăniți cu aceste seminte divine, noi vom arma cu plăcere vocea rațiunii și a virtuții“.

Scopul acesta am avut în vedere a-l realiza cu cartea mea.

N'am avut și nu am nici o pretenție să desvolt niscari-va teorii sau sisteme particulare extraordinare.

Nimic din toate acestea. Eu nu învăț nimic; eu povestesc. Ce vreau eu să învăț, o fac prin ideile și prin învățăturile altora, și prin exemple. O fac punând în fruntea capitolelor din cartea mea felurite sentințe d. e. de Plato, de Keller, de Antim Ivireanu, de Călugăreanu, de Newton, Montesquieu sau Schiller etc.

Și ideile acestor oameni excelenți le ilustrez prin exemple culesse din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne precum și din viața actuală.

Acesta e modul meu de a învăța și de a înșira.

Am vrut în chipul acesta, — și aceasta a fost ideea de care am fost stăpănit — am vrut, ca învățătura moralei să o tractez nu ca știință, ci ca viață, având temeinică convingere, că în chipul acesta obiectul din chestiune va influința, după dorința și credința mea, asupra caracterului cetitorului mult mai sigur și mai cu efect, decât orice alt chip.

OIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.“

CORINDE.

Un popor în satul Seliște-Săldăbaj, comitatul Bihor, trimisă de Eugenia Mangra)

Colinde)
Dă-mi sus colo-i mai sus
Dă-mi sus în poarta raiului
Dă-mi sus sfință. Doamne Marie
Dă-mi sus în poartă cine șede
Dă-mi sus șede sfințul Petru
Dă-mi sus sfințul Petru alui Sîmpetru
Dă-mi sus tot cetește-adevereste
Dă-mi sus în direapta'n rai primește
Dă-mi sus în vremea ce-și mai vine
Dă-mi sus în-un frate de-alui Petru
Dă-mi sus în poartă'n graiu grăește
Dă-mi sus Petre Petre frate-al meu

Iubești mine'n raiu cu tine
Sfîntul Petru'n graiu grăie
Frate frățiorul meu
Eu te iubesc bucuros
Dar raiul nu te iubește
Dumnezeu nu te iubește
Că tu frate cât ai fost
Cât și-ai fost pe pămînt
Tot birău domnesc ai fost
Răvase străimbe-ai crestat
Bani asupra ai luat
Pe găzdaci ai-ngăduit
Pe săraci ai asuprit
Locu în raiu nu și-ai gătit
Merg'e și frate alui Petru
Dela raiu mergea plîngănd
De frumseța raiului
De mirosul florilor
De duhul tîmăilor
Eată vremea ce-și mai vine

Vine-o soră de-alui Petru
Stă la poartă'n grai grăește
Petre Petre frate-al meu
Iubești mine'n rai cu tine
Soră sorioara mea
Eu te iubesc bucuros
Dar raiul nu te iubește
Dumnezeu nu te voește
Că tu soră cât ai fost
Cât și-ai fost pre pămînt
Că tu soră că ai fost
Crismăriță libăriță
Cu crîșmuța lîngă drum
Măsurile ai stricat
Apă'n vin că ai băgat
Locu în raiu nu și-ai cercat
Merg'e sora dela Petru
Dela raiu mergea plîngănd
De frumseța raiului

De mirosul florilor
De duhul tîmăilor
Eată vremea ce-și mai vine
Vine maica alui Petru
Stă la poartă'n grai grăește
Petre Petre fiul meu
Iubești mine'n rai cu tine
Sfîntul Petru'n graiu grăie
Maică măieușița mea
Eu te iubesc bucuros
Raiul încă te iubește
Dumnezeu că te voește.
Că tu maică cât ai fost
Cât și-ai fost pre pămînt
Sămbăta dela ujină
Tot lucrul și-ai lăsat
Măni albe ai sufulcat
Ceară'n mâni ai apucat
Și tu maică și-ai gătit
Luminele vrăvurele
Și tu maică, că le-ai dus
Tot în sfințe Dumineci

*) La fie care două rînduri să se repețească cuvîntul Corindele.

Datine populare la Nașterea Domnului Isus Christos.

(De Eugenia Mangra, în comuna S. Saldabagiu, comitatul Bihorului.)

De loc la începerea postului lui Crăciun feciorii se sfătuiesc împreună pentru a se pregăti de sărbători cu colinde; întâiu găsesc turca cu cap cu coarne, la a cărei împodobire contribuiesc unii și alții cu denariul lor cumpărând prime (panglice) zurgălele și materie pistrițată roșie numită rochie de turcă. Aceasta este cel dintâiu și mai scump lucru pentru ei, apoi urmează facerea „dubel“, care încă fiind gătită, mai rămâne a se înțelege în privința locului de întâlnire pentru învâșarea colindelor și danțul cu turca. La locul hotărât în fiecare seară se bate „duba“ semn că toți feciorii aleși în ceata colindătorilor să se adune pentru deprindere în colindele cu cari vor să se producă la sărbătorile Nașterii.

Cel care știe colindele, ține în mână duba și la flește care intonare dă tactul cu maiul pe dubă, semn că atuncia trebuie să ridice tonul.

Colindătorii sunt de regulă șese înși, ori trei părechi, căci colindele fiind cam lungi, ar fi prea obositor pentru una părechie, deci flește-care părechie zice câte o strofă din colindă.

Nu este iertat ca dia colindă să rămână afară o strofă ori elta, căci atunci toată colinda e fără de înțeles, de aceasta însă poartă grije conducătorul cu duba în mână, și el colindă strofa lăsată. E de însemnat, că și turcașul auzind toate colindele le știe, și îmbrăcat sub turcă dă și el cu clonțul tactul la intonări, făcând: clep.

După-ce se gătească cântarea colindelor, lăutarul zice cu lăuta danțul turcel, care începe a juca făcând deosebite lucruri hazlii și anume: își croește cu coada locului cât îi trebuie pentru învâșare, care loc nu trebuie să-l cuprindă nimenea dintre colindătorii ori ascultătorii, ear dacă cutare din glumă îi cuprinde din loc, atunci vai de el, numai să fie tare și lat în spate de a primi loviturile ce turca îi măsoară cu clonțul.

Dintre colindători unul ori altul, când turca joacă, îi degăntă în mai multe chipuri, și când se fac descântăcele, turcașul joacă mai cu toc și la toți le place.

Pe lângă ei colindătorii, afară de turcă, mai au: un birou, care primește banii ce îi stringe turca în ziua de praznic, care provăzut cu o straiță de pânză poartă

subsuoră (după cum e obiceiul și în ziua de azi la Români noștri), apoi un popă care spune predică colacului și a rachii, și în fine trei, patru oameni cari poartă colacii ce îi capătă din sat în ziua de praznic și cele următoare? O! ce zi de bucurie sunt pentru ei aceste zile de praznic! După-ce dimineața publicul a eșit dela sf. biserică și colindătorii, căci și ei toți trebuie să fie la sf. biserică dacă voesc să aibă noroc și să le meargă bine, merge flește-care la ale sale prânzește puținel ca să poată gusta câte puțin rachie, apoi se adună toți la locul de întâlnire și de acolo purced cu toții însoții de o mulțime de public drept la locuința preotului, și precum aci așa fac în tot locul, cu deschilnirea că aci zic colindele cele mai alese și aci colindă mai mult. După-ce colindătorii au gata de colindat numai să propie de masă popa colindătorilor și luând în mână colacu începe: următoarea câzanie:

Cazanica colacului.

„Feciori, feciori, de bine ați stat și ați colindat, jupânul gazdă s'a gătat de o lună, de o săptămână, mai vârtos pe asta ziua bună cu un dar mândru și frumos, că-i din pelița lui Ristos (Christos), dar jupânul gazdă nu l'a făcut acesta așa ușor cum voi gândiți, cu ciobușă plectind, cu boticiuța subsuoră vâș pe icl afară, ci jupânul gazdă, bun meșter a fost, bun gând a gândit.

„A prins adică la plug doisprezece tului (junct) cu coarnele lungi de aici până în Turci, poate că au fost și mai lungi, și a mers în câmpul Rusalimului și a brazdat brazdă neagră și a revărsat grâu roș, ploia picutea, grâul răsăria, soarele lucia, grâul se cocea, și la toată lumea, Doamne! bine îi părea.

„Apoi jupânul gazdă s'a dus la holdele dumisale, a văzut că grâul se coace, ce să facă? l'a lăsat roditor, până în luna lui Cuptor, și venind acasă și-a pus seaua pe epioară și s'a cărat la Oradea-mare să facă bani, de aici returnând și-a tocmnit secerătorii: nouă fete fecioare și un fecior cu teverită și ducându-l la holdele dumisale a tăiat grâul tot pe din jos de genunche, și l'a făcut măunche, din măunche snop, din snop cruce, din cruce l'a tras la cea față mândră de arie și l'a făcut stog, naltul stogului ca naltul Cerului și grosul stogului ca grosul pământului, atâtea stoguri să dea Dzeu la jupânul gazdă, câte fire de grâu sunt în acest dar mândru și frumos. După aceste jupânul gazdă și-a făcut de lege; cum din

pae l'a alege? a mers la munte după cele mai multe, după trei lemne hodolamne cu capetele de piele ca vai de ele, după grebla Istoc, felezeu Mihor, și vântureașc Pașc, și li duse la stogul dumisale și-l respirară pe cea față mândră de arie, da-l hopotiau, da-l tropotiau, da-l întorceau, și grâul, Doamne, mândru se alegea ca și leșma cea crăească, ca Dumnezeu pe jupânul gazdă mulți ani să-l trăească, că dacă jupânul gazdă nu a vrut face așa *, noi în pae ne-am vut împelca, în praf ne-am vut lneca, și în pieve am vrut orbi și de noi nici un bine nu a vut fi.

„Dar jupânului gazdă i-a părut că nu ne cinstește bine numai cu acest dar mândru și frumos, ci ni-a mai adus și astă cupă plină cu bătura (aici i-a în mână sticla cu bătura) să ne facem toți cu voe bună cu gazda dimpreună, să știți însă că nici aceasta nu o a câștigat jupânul gazdă așa ușor cum voi gândiți, cum al pune adică ciubărul sub streășina casei, care se umple de apa ce curge după ea, ci jupânul gazdă având o slugă bună și credincioasă, pe Miculița cu cușmuțu, l'a trimis în fundul mării, în mijlocul câmării, după un hurdău (butoiu) de 99 de acove și l'a pus pe cocuță, la care a prins trei cai fitecal cu coadele de mălăiu și o fitecuță, să-i fie calea mai ușorată, apoi venind către casă înainte l'a fost un deal ascuțit ca și o țingă de cuțit, a i și-a făcut de lege a împedeca fitecuța, ori fitecali, a împedecat însă fitecuța după cum a văzut și pe stăpânul său făcând și ce credeți că i-s'a întâmplat? Pe deal în jos, cât a venit fitecuța peste fitecal, cât fitecali peste fitecuță și hurdăul cel a mers tot de-a hurdu-burdu spargă dracu birăului burduhu, și umplură doagele hârloagele, cercurile bécurele, fundurile riturile, palinca (rachiu) orgașele. Miculița cu cușmuța fiind însă slugă bun și credincios, cum mai înainte vi-am spus, a futins o mână sopotită ca a tângea pilită și a umplut astă cupă cu bătura să vă faceți toți cu voe bună cu gazda dimpreună, amin!

Aici apoi se toarnă în păhar bătura și închină unul dela altul în sănătate gazdei dorindu-i multe Crăciunuri cu pace și sănătate.

Turcașul începe a juca, și după ce a danțat, merge la stăpânul casei, îl trage cu clonțul lângă masă, unde începe a lovi masa încetinel în mai multe locuri, semn că să-i dea atâția bani, se înțelege că acela îi dă cât voește, pe toți îi culege cu clonțul cu o istețime nespunș și îi predă birăului, apoi mulțamește gazdei cu clonțul și se întoarce către toți membrii familiei până ce a primit dela toți, mulțumindu-le pe rând.

În chipul acesta umblă colindătorii cu turca tot satul, ear dacă în cutare casă al cărei stăpân cu stare bunioară nu îi lasă — ce rar se întâmplă — atunci turcașul se

* N'ar fi făcut așa.

duce la ușa dela stradă și cu coada pe ea semnul crucei, prin ce-l de moartea.

Seara merg la sălașul lor și în socotă darurile primite în acea zi; a zi, după eșirea dela biserică, eașii prin sat și dacă nu au sfințit, atunci treia zi, până a colindat tot satul.

În Dumineca ce urmează după țere, colindătorii își țin ospățul la adică înainte cu o zi ori două umblă mătorii prin sat ca și la nuntă, postind locuitorii a lua parte la acel ospăț, ca regulă se ține la casa unde se întră ei în post.

Aci se adună bătrâni, bărbăți, tineri, femei și fete, toți dimpreună fac bucuriile lor, închinând cu pă unul dela altul întru sănătatea colindătorilor, unii povestind despre succesele lăndătorilor, alții înșirându-se la joc când chiuituri în fel și fel de chip, de lângă mese horind doine alese, părechește se cuprind cu mâinile pe gât, unul cu nevasta celuilalt, glumirizând în cinste și omenie, căci a pără unul pe celalalt nu se poate, aptele flește-care laudând pe dragul lor, a colindat de frumos și cât îi de bine.

Acest ospăț durează până seara flește-care se duce la ale sale, despăr se unii de alții cu cinste, cu dragă omenie.

Fata mare și împăratul

(Povestea din Bănat).

În vremile de mult a trăit un bătrân. De bătrân ce era și pârul îi ca cel de oaie. Bietul moș avea Aceasta era bucuria lui cea mai lume. El ședea la marginea satului tr'un bordeiu dârmat.

Moșul avea o vacă, aceasta era riu lui pentru că-i hrănia pe amândo într'una din nopțile scurte ale prim un tâlhar le fură vaca și ei ajunșă sapă de lemn.

Moșul și fata porniră a căuta. Urma-i conduse într'un sat din apr ia casa unui om bogat. Moșul dete gatul la lege în judecată, și judec merse la împăratul. Fiind chemați în împăratului, împăratul îi întrebă: „C gras? Ce-i mai iute? și Ce-i mai dul le zise, că dacă nu vor fi în stare spunde la aceste întrebări în resti opt zile, îi va pedepsi pe amândoi.

Cel bogat rîdea de bucurie. l de părerea, că de bună seama va p spunde la aceste întrebări. Pentru-că mai gras decât cum are el un porc

Pre la dalbe biserică

Și tu maică că le-ai dat
Tot în mâni la cei săraci

Când popa cartea cetia

Cu urechia-ai ascultat
Cu inima-ai suspinat

Cu ochii ai lăcremat

Loc în raiu că ți-ai cercat.
Să fii sănătoasă gazdă,

Domnul să te alduiască.

II.

Colo sus colo mai sus

Florile dalbe.

Sus la poarta raiului
Șade Doamne, sfântul Petru;
Vine-un tată de-alui Petru:
— Petre, Petre fiul meu
Ia-mă, ia-mă fiul meu

Și pe mine'n
Raiu cu tine,
— Eu, taica meu, te iubesc
Și'n raiu taică te doresc;
Dar' raiul nu te iubește
D-zeu nu te voește

Că tu taica meu ai fost
Tot primar pe cel pământ
Pe săraci i-ai apăsat
Raiul nu l'ai câștigat.
Parte'n raiu
Taică n'ai!

Vine-o soră de-a lui Petru
— Petre, Petre frate meu
Ia-mă, ia-mă și pe mine
Și pe mine n' ai
Raiu cu tine!

— Eu sora mea te iubesc
Și'n raiu soră te doresc
Dar' raiul nu te dorește
D-zeu nu te voește
Că tu dragă sora mea
Cât ai fost pe cel pământ
Ai fost numai crășmăriță
Crășmăriță
Făr' credință.
Ai băgat apă în vin
Și ai vândut la creștin
Și tu dragă sora mea
Pe săraci n'ai ajutat
Raiul nu l'ai câștigat.
Carte'n raiu
Tu soră n'ai!

Vine-o maică de-alui Petru
— Petre, Petre fiul meu
Ia-mă, ia-mă dragul meu

Și pe mine n'
Raiu cu tine!
— Eu maica mea te iubesc
Și'n raiu maică te doresc,
Raiu încă te iubește
Și D-zeu te voește
Că tu maică draga mea
Pe la zori

La cântători,
Pe la dalbe biserică
În sfintele Dumineci
Maică, tu ai alergat
Pe săraci ai ajutat
Loc în raiu ți-ai câștigat
Parte'n raiu
Tu maică ai!

Iosif Stanca.

Colindă la Nașterea D-lui.

Azi în lume n-ea sosit,
Mesia cel prea iubit,
Din fecioară s'a născut,
Și cu lapte s'a crescut,
Cu scutece înfășat,
În brațe a fost purtat,
Și'n chip de om s'a smerit,
Steaua magi povățuește,
Vifăkimul îi primește.

Și din prorocie rară,
Prunc pe Mesia așară,
Magii'n peșteră intrară,
Lui Christos se închinară,
Daruri scumpe-i dăruiră
Și de soartea lui se miră.

Colinda Crăciunului

Iosif cu a sa mireasă,
Din Nazaret se pornise
Și'n Vifleem să se încrie
Cu Maria el se duse!
Maria fu nevoită
Pe Isus în grăjd să-l nască
Neavând în nici o casă
Loc să se adăpostească.
Acum a sosit vremea
Să se mântuiască lumea
Fiul Tatălui prea sfânt
Se pogoară pe pământ
Să dea darul său ceresc
La tot neamul omenesc...

Prea puternic ziditor
Tata bun al tuturor
Bar spre tine ne îndreptăm
Și cucernic te rugăm,
Ca de sus de unde ești
Ruga noastră s'o primești
Mintea să ni-o luminezi
Inima să ni-o îndreptezi

Cuvânt pentru pace.

După știrile ce s-au primit din Petersburg, Imperatul Rus, pare de gând să adreseze la anul un cuvânt ortodox de pace. Își va vorbi despre intristarea, prin conferența de pace de la Haga, puterile mai născuțut să cadă în învoială ca pe mlaștină, războiul să se poarte cu oarecare milă, ci a rămas tot chipul vechiu de a ucide cu armele cele mai înfricoșate.

Și mai măhnitor pot să fie și înarmările venite erupte, îndeosebi porirea vaselor de războiu pe mare, ca că la un eventual războiu pe mare sute de milioane vor peri în valurile mărilor, nemai vorbind de milioane de vieți omenestă. Își exprimă neasemeni durerea, că și veacului care începe îi este lat să vadă războiu crâncen în Africa.

Cu acest prilej se face și socoteala vaselor de războiu. Astfel Anglia are 18 vase (cele mai puternice) Rusia 428, Rusia 306, Germania 227, America de Nord 114... Unde mai vădăm vase de războiu ale statelor Olanda, Spania, Portugalia etc. Cu un cuvânt plin de război de unelte cari vestim dușmănie și moarte.

Avis.

Cu N-rul de azi trimitem mandate postale la toți domnii abonenți, rugându-i cu stăruință să reînnoie abonamentul, pentru a expedii să nu sufere în Arzieri. Neasemeni rugăm pe nor domnii abonenți, cari mai sunt încă în restanță cu abonamentul din trecut, a și-l achita, dar pentru cei cari și-au reînnoit abonamentele, mandatele servim pentru viitor.

Dorim tuturor sărbători felițe!
Adm. „Tribunei Poporului“.

NOUȚĂȚI

Arad, 1 Ianuarie 1899.

Din cauza slintelor sărbătorii Crăciun, numărul proximal baiei noastre va apăre numai unii la amiază.

O scenă dătoasă la Palat. Sub acest du ziarele din București scriu: „Zilele ecute, după ce M. la Regele a primit delegațiunea venită din Dobrogea care i-a spus starea de miserie în care se găsește bucuriilor acestei provincii. Suveranul nostru a intrat în atacherul de lucru al Regei, unde Majestatea Sa lua ceaiul cu micul principe Carol.“

„Regele a început atunci să descrie stul spectacol al foametei în Dobrogea și își exprimă măhnirea, că nu poate pune de 500.000 de lei absolut necesari pentru a se cumpăra porumbul trebuincios sătorilor.“

„Micul principe Carol, care asculta cu mare atențiune, exclamă atunci foarte emoționat și cu neîncredere: — Știi ceva, Regele, eu am două piese de aur, una mare și una mai mică. Pe ea mare o dăruiesc ca să se cumpere porumb în Dobrogea, iar cea mică să o dai traciilor din București!“

„Aceste două piese de aur au și ele torioara lor. Ele au fost dăruite micului principe Carol de către Regele Carol, care are de 20 lei, când copilul s'a hotărât să scoată primul dinte, cea mică de 10 lei, când a scos al doilea dinte!“

„Biserica și Școala“ cu numărul de 10 apare sub direcția d-lui V. Mangra. Schimbarea acestor de redactor va fi, de gbur, înspre ridicarea foil, iar d-lui Mangra s'a dat o dreaptă satisfacție, căci d sa te însuși fondator al foil. Cu toate acestea, prezintă în sistemul bisericesc au reținut că la ziarele ungurești, cari tună și fulgeră acum contra d-lui Mangra. Fiind sjunul

sărbătorii mari însă: nu-i vom infrunta nici chiar pe cei cari cu răutate mint și defăimează.

Din Răsinar ni-se scrie, că adunarea generală ordinară a XI-a a „Reuniunii române de agr. din comitatul Sibiu“, ținută în 31 Dec. n. 1899, a intrunit un frumos număr al fruntașilor din localitate în una din spațiile sale ale școlii. Adunarea deschisă la 2 oare d. a. abia s'a terminat dur până la 7 seara. S'au desbătut mai multe puncte de interes economic general și local. În fine după discursurile preș. D. Comșa și ale secretarului Vic. Tordășianu, fruntașii au pus temelul a o „Inscriere de credit sătească sistem Ruffisen“, la care s'au înscris peste 30 proprietari. Insoțirea constituită a ales de preșident al direcțiunii pe pâr. Emilian Ciocan, paroch; v. preș. propriet. Dim. Vidrighin; cassar medical Dr. Alex. Andreasi, iar de membri: notarul Mihail Jourca, Bucur Dancăș jun și Șerban Iluș; în consiliul de supraveghiere president paroch Ios. Goga, v. preș. măestrul rotar Man Lungu, și alți 5 membri. Cei mai mulți dintre membri au și depus la mâna cassarului cutoțele à 10 fl. cari ducamdata se vor eloca la cassa de păstrare postală.

Cu puțină cheltuială își câștigă mare bucurie cele-ce lucrurile trebuincioase de sărbătorile Crăciunului și-le cumpără din prăvălia lui Porter Vilmos cu prețurile ei de câte o coroană. Localitățile suterane pentru jucării sunt o sensație a sezonului. O abundență enormă și abia închipuită de articli, cum și prețuri uimitor de ieftine caracterizează magazinul de obiecte al acestei prăvălii pentru Crăciunul din estan. Nici închipui nu și poate omul numărul de lucruri noi, care de care mai surprinzătoare. Pe lângă obiectele de jucării stereotipe pe seama băieților, acolo găsești cu grămada din toate acelea, câte industria de jucării poate produce și inventa în lucruri interesante și de etrecore. Serviciul în prăvălie este de modelul Ear' circulațiunea în salea pompoase și surprinzător de elegante este enormă, și cu cât mai mult ne apropiem de Crăciun, cu atât mai mulți și mai mulți cercetează și cu plăcere privesc admirabilele lucruri de Crăciun, expuse în prăvălia lui Porter Vilmos.

Deputațiune, compusă din șapte țărani fruntași din Măscu, și anume I. Călb, jude, G. Călb, T. Mihul, N. Călb, T. Gurban și P. Pisorea, a fost Miercuri la P. S. Sa Episcopul Aradului, căru i au dat o jalbă cu 11 puncte, plângându se de preotul Popescu.

Alegere de învățator. Ni-se scriu următoarele: În 12/24 Decembrie 1899 a fost al gurea de învățator în comuna Monostur (în Bănat) candidații au fost: bravul tiner Ioan Furdianu, învățator în Rachita și dl Nicolae Stevanovici, învățator în Ramelea-Lunca. S'au dat de tot 41 de voturi, din cari dl Ioan Furdianu a intrunit 34, iar dl N. Stevanovici abia 7 voturi, deși se făcuseră mari corteșii pentru otosul atât din partea d-lui Inspector școlar Adamoza, cât și a notarului cercual Karkovany, care poruncia oamenilor ca numai pentru N. Stevanovici să voteze. Știm că alesul nostru e Român bun, bine calificat, are voce plăcută și e conducător de cor; de aceea credem tare, că bine am ales. Resultatul alegerii s'a trimis și Ver. Consistoriu, unde credem că nu va întârziă întărirea alegerii săvârșite dorința obștească a comunei. (Urmează 10 iscălituri, toți fruntași ai comunei Mănăștur)

Crăciunul școlarilor săraci. Comitetul parochial român gr.-or. din Arad ca în toți anii așa și anul acesta și-a implinit actul său umanitar față de școlarii săraci ai școlilor populare române din loc, ușurându-le umblarea la școala și în timpul iernii.

Cu colecta ce a întreprins pe la fruntașii din loc și încă alte dăruri a sjuțorât cu haine încălțăminte și cu cărți (în preț de 200 fl.) pe 86 de școlari și școlărițe. — Impărțirea sjuțorilor s'a făcut Joi dimineață în localitatea școlii de lângă sfa bisericii în prezența membrilor comitetului paroch și a altor fruntași. Actul a avut caracterul unei festivități școlare, roșind parochul T. Vățianu o potrivită vorbire ocașională iar inv. dirig. I. Moldovan în numele școlarilor o vorbire de mulțămire.

Producțiune școlară. Corpul învățătoresc de la școala rom gr.-or. din Seliște invită la producțiunea școlară, ce o va arangia cu elevii școlii în 26 Decembrie st. v. (a doua zi de Crăciun) 1899, în sala

festivă a școlii de acolo. Inceputul la 7 1/2 oare seara. Programul producțiunii: I. „Patru păstori“, colindă de N. Popovici; „Ce te legini codrule“, cor de I. Vorobchievici; „Povestea căprariului“, poesie de G. Coșbuc; „Auzit-ai, auzit“, cor de Ștefănescu; „Limba mea“, poesie de Nicu Ștejărel; „Trageți hora“, cor de Flechtenmacher. II. „Trei doctori“, comedie într'un act, locisată din limba germană de Virginia A. Vlaicu. După teatru urmează joc.

GHIUȚU DELA ABRUD, vestitul lăutar, a sosit în Arad și va cânta mâne și poemăne în restaurantul dela Vas. Desigur că toți Românii arădani vor grăbi să asculte doinele Moților, pe cari Ghiuțu le execută cu atata farmec, că n'are păreche.

Neurolog. Atât din partea familiei, cât și din partea institutului de credit și economi, „Bihoreana“ primim știrea tristă, că Dr. Ioan Nichiță, avocat în Șimleul Silvaniei și membru în comitetul de reviziune al numitei bănci din Oradea-mare, — după scurte dar grele suferințe a reposat în 1-a Ianuarie 1900 st. n. în ctate de 59 de ani. Inmormântarea i-s'a făcut Miercuri, în 3 Ianuarie n. după ritul gr. cat. în cimitierul din Oradea-mare. — Fie-i țărina ușoară și pomenirea veșnică!

Ni-se trimite următorul anunț de moarte: Văduva Petran născută Francisca Inceze de Nagybazson în numele său și al tuturor consăgenilor cu inimă frântă de durere aduce la cunoștință, că neuitatul său soț Ioan Petran, protofiscal comitatens pensionat, a încelat din viață în 31 Decembrie 1899. st. n. la 6 1/2 oare p. m. după o suferință îndelungată în anul al 63-lea al etății și al 33-lea an al fericitei sale căsătorii. Rămășițele pământești se vor înmormânta de la casa proprie din strada Bisericii grecești Nr. 3 în cimitierul comun din loc după ritul bisericii române gr. cath. în 3 Ianuarie 1900 n. Cluj, în 1 Ianuarie 1900. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Apel către iubitorii culturii poporului român. Cultura minții și a inimii, ca armă puternică în lupta pentru existență, fiind a o propagă la poporul nostru, am întemeiat o reuniune de cântire și cântări în comuna Costeiu (lângă Văreș, în Bănat).

Spre a-si pute ajunga scopul ce urmărește reuniunea aceasta, are să susțină o bibliotecă populară și un cor vocal.

Aprobați duse statutele reuniunii sub 15.290/v. b. ex 1899 prin ministrul reg. ung. de interne și dorind a o pune în lucrare, în lipsa de mijloace materiale suficiente, ne luăm voia a ne adresa către toți iubitorii culturii poporului nostru în special către P. T. Domni editori de opuri și ziare, rugându-i să binevoiască a veni întru ajutorul reuniunii noastre prin dăruirea de cărți, reviste, ziare și compoziții musicale potrivite a fi cântite și studiate de popor.

Dăruirile benevole — pentru cari poporul însetat de-a se adăpa din izvoarele bogate ale științei și ale artei. va păstra marimimoșilor donatori mulțumita și recunoștința sa vie — Vă rugăm a le adresa semnătului președinte al reuniunii în Costeiu (Austely), comitatul Timiș, p. u. Jâm.

Costeiu, la 15 Decembrie st. v. 1899. Avram Corcea m. p. paroh ort. rom. și președintele reuniunii. Traian Georgescu m. p. secretarul reuniunii.

Abonament la „Familia“. În anul viitor intrând în al 36-lea an al existenței sale, „Familia“, pe temelul acestui trecut îndelung în serviciul culturii naționale face apel la sprigiul publicului cult românesc.

Redacțiunea își va da toată silința să ridice cât mai mult nivelul literar, într'unind un număr tot mai mare de colaboratori; iar editura va cănta să dea foil o înfășoșare cât mai plăcută, ca hârtie, tipar și ilustrațiuni.

Drept premiu, abonenții nostri vor primi și în anul viitor un tablou istoric național colorat intitulat: „Ștefan cel Mare pe patul de moarte“, de pictorul Sava Henția. Tabloul acesta, lat de 98 cm. și vult de 75, executat în 16 color, într'un mare institut de arte grafice din București, imponent și frumesc, încât poate să decoreze ori-ce casă românească se va trimite gratuit tuturor abonenților nostri, cari pentru anul viitor vor răspunde abonamentul pe un an sau cel puțin pe jumătate de an, dacă pentru transportul dela București, pentru spese de împachetare și pentru francare, vor mai adauga 80 cr.

Abonenții nostri noi, precum și aceia

cari anul trecut nu și au comandat tabloul „Ștefan cel Mare“ și „Aprodul Purice“, tot atât de mare ca și tabloul „Ștefan cel Mare pe patul de moarte“, dacă răspund înainte costul de abonament pe un an sau cel puțin pe jumătate de an, îl pot avea trimițând separat pentru acela 50 cr.

Prețul acestor tablouri pentru alții este 4 florini

Observăm, că abonenții nostri, cari trimit abonamentul numai pe trei luni, chiar și dacă îl răspund regulat pe anul întreg, nu au drept la tablourile acestea.

Toți aceia cari, îndeplinind condițiunile indicate, își vor comanda ambele tablouri, vor primi ca premiu extraordinar, fără de-a mai plăti nimic, portretul Reginei Elisabeta a României în costum național.

Expedarea se va face în luna Februarie.

În fine, toți abonenții nostri pe un an și jumătate de an, își pot comanda la noi, cu un preț redus la 1 fl. 10 cr., următoarele scrieri de Iosif Vulcan: Lira mea (poesii), Dela sate (nuvele), Ștefan vodă cel tiner (tragedie), Dimitrie Cichindeal (discurs de recepțiune), Sărăcie lucie, Măța cu clopot (comedii populare), Gărgăuni dragostei (comedie), până când ne vor ajunge exemplarele.

„Familia“ va apare și în anul viitor regulat odată pe săptămână, cu cuprins de o coală și jumătate. Abonamentul: pe an 8 fl., pe 1/2 de an 4 fl., pe trei luni 2 fl.; pentru România se an 20 lei. Colectanții primesc al 6-lea exemplar gratuit.

Oradea Mare, 4/16 Dec. 1899.
Redacțiunea și editura „Familiei“.

Avis. Comuna bisericescă gr. or. română Sâmbăteni are o casă cu 2 intravilane de 1600 [], stânjini, care conform deciziunii comitetului și sinodului parochial aprobat și de Ven. Consistoriu, are să se vândă la licitațiune publică ținând la 2/14 Ianuarie 1900 cu prețul de esclamar de 1200 fl. Acest loc și edificiu e în loc potrivit atât pentru neguțatorie, cât și pentru atare industriaș. Doritorii de a licita, pot primi deslușiri mai detaliate de la subscrișul ca președinte al comitetului parochial.

Sâmbăteni, (u. p. Gyrok) la 22 Dec. 1899.

Fabriciu Manuilă,
paroch ort. rom.
președ. comit. par.

Avis. Din incidentul alegerii noului protopresb., al tractului Belint, dela 30 Decembrie a. c. (11 Ianuarie 1900), s'a aflat de bine arangearea unui prânz comun în salet școlilor din Belint. Pr. T. D. participanți alegători ori oaspeți, sunt rugați a se însinua la subscrișul, până Duminecă 26 Decembrie v. 1899. De persoană se solveste 1 fl. pentru 4 plesse de mâncare. Belint, 20 Dec. Pentru comitet: Caprariu S. paroch.

Rectificare. Din greșală tipografică, în catova numere în suplementul literar sub povestea „Fata mare și Imperatul“ s'a tipărit Nicolae Bălaș în loc de „Micolae Băiaș“ a lui Vasile“.

Posta redacției.

I. Blage, Oravița. Noi vă sfătuim să nu vă ocupați cu gânduri de aceste, căci până să ajungeți în oastea Burilor, poate se va și isprăvi războiul. Burii nici nu trimite de altfel bani de cheltuială și străini primesc în oastea lor numai oficerii, îndeosebi de artilerie.

N. Băiaș, S. Poesiile celelalte mai târziu. Cuzma Dragota și Trif Bacia. Rudaria. După anul nou. Petru Popescu, Valing. Ceva mai târziu, puțin scurtată. Caransebeșmului. Cu mare plăcere am publicat, dar cauza dintre d-na Cernea și Bica nu este de interes public, ci este afacere privată. Celelalte, de pe la primărie, dacă subscriși și iași răspunderea, publicăm. George Bou, Iabuca Bune, se vor publica.

Posta administrațiunii.

D-lui Ioan Onciu, în Ozora: Puteți trimite; dacă sunt buna, se vor publica. Pe mersul vremurilor și așa cu se pune mare fond — în calendar; e vorba să fie bune celelalte într'nsul.

D-lui Iacob Mihail în Zărand: Do la noi foaia vi-se expedează regulat. Vina că nu o primiți, numai poate M. Tegled poate să fie. Vă rugăm să scrieți și acolo.

D-lui Lupșa P. mai restați pe al II sem. 99 cu un d. reînnoirea.

Editor: Aurel P. rciannu.
Red. respons.: Ioa rciannu.

A V I S.

Am lipsă de un **candidat de avocat**

care posedă și limba română.

Deci cine dorește să se adreseze direct la **Sân-
mielăușul-mare (Nagy-Szt-miklós) Torontal.**

Pe lângă condițiuni favorabile se poate face și o praxă bună.

Dr. Nestor Oprean,

avocat

399 1—3

901

1899 v. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a m.-radnai kir. jbiróság 1898 évi V/375 számú végzése következtében Dr. Pop István ügyvéd javára Popa Geraszin és Aurél ellen 82 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján b. és felülfoglalt és 380 frt 20 kr-ra becsült kádak, eke, kapáló eke, kisebb kádak és egy fa alkotásu épület és egy kazal-szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a m.-radnai kir. jbiróságnak V. 165/1899 számú végzése folytán 82 frt tőkekövetelés, ennek 1898 évi április hó 18 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 98 frtban bíróilag megállapított költségek erejéig Popa Geraszin és Popa Aurel Kaprucza leendő eszközésére 1900 évi január hó 11 napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

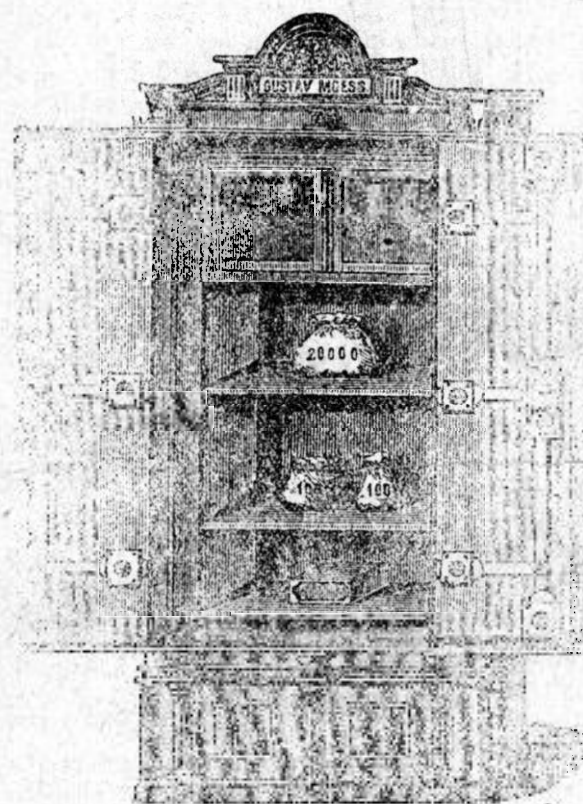
Kelt M.-Radna 1899 évi december hó 27 napján.

Smikál J.

kir. bírósági végrehajtó.

400 1—1

Fabrică de Casse.

a del
nui
ru
vin mer
iei ile
ea d
nou dac
răta a
pine atelierul meu se
c³ pitoresc
u p³ ca
arcat
se de fer
e a
obitnuite, din cel mai
solid material, sigure
contra focului și spargerei.

Casse-Panczer

pentru bănci, construite
din cel mai veritabil oțel.

Ori-ce spargere e absolut imposibilă fie cu ori-ce instrument anume meșteșugit pentru scopul acesta.

Garantez pe deplin că la termin de 24 oare aceste casse nu se vor pute găuri.

Rog deci On. public, care are trebuință de Casse de fer să mă onoreze cu încrederea și cu comanda sa, asigurându-mă că va fi pe deplin satisfăcut.

Pentru biserici și comune liferez casse pe lângă solire în rate după învoială.

Lista prețurilor gratuit și franco.

Cu disti să stimă:

GUSTAW MCESS

fabrică de casse

SIBIU Strada Poplăcei-mari Nr. c.

366 13—

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim calindar scos în tipografia noastră

a apărut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comanda mai mari de 10 exemplare
dăm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apărut în tipografia
noastră și se află de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„indreptător în cauze administrative și judecătorești pentru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevăr folositoare pentru popor, care cuprinde sfaturi și învățături de foarte mare folos pentru toate trebile și trebuințele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“